

Rozhovor

Jaká opatření jste zavedli na noclehárně a v azylovém domě v době koronaviru?

Na nastalou situaci jsme museli zareagovat především zvýšenou dezinfekcí všech dotykových ploch. Dále jsme museli respektovat nařízení ohledně nošení ochranných prostředků chránících dýchací cesty. Jelikož nebyly dostupné v počátku nouzového stavu roušky, přeměnili jsme kanceláře na šicí dílny a upravili náplň některých pracovníků na výrobu roušek. Půjčili jsme si šicí stroje a především jedna šikovná kolegyně, která v minulosti šila pro Loanu Rožnov, nám ušila více než 150 ks roušek. Ostatní se zapojili do „pásové výroby“ a dělali přípravu pro šití.

Došlo také komezení činnosti v sociální práci na nejnужnější úkony a řešení akutních potřeb klientů. Asi nejvýznamnější změna spočívala v rozdělení týmu na dvě samostatné jednotky, které se vzájemně fyzicky nesetkávaly, kvůli předcházení případného šíření nákazy koronavirem v pracovním týmu. Jeden tým vždy pracoval z domu, druhý byl na pracovišti.

Jak byste postupovali v případě nákazy klienta?

Zpracovali jsme si manuál, podle kterého bychom postupovali, ale především jsme vytvořili krizový tým, který by v azylovém domě zůstal s klienty zavřený, pokud by došlo k nákaze. Já jsem měla doma připravené zavazadlo, které bych mohla ihned s sebou vzít a nastoupit do karantény do azylového domu.

Jaký moment byl na celé situaci pro tebe nejtěžší?

Když se zpětně dívám na toto období, vybaví se mi situace, kdy jeden z našich uživatelů onemocněl, měl vysokou teplotu, silný dusivý kašel... Ne, nebyl to COVID-19, ale šly mi v hlavě různé myšlenky...

Přineslo to i něco pozitivního nebo inspirujícího?

Začali jsme více využívat možnosti našeho programu pro evidenci sociální práce (NPV) a nastavili jsme další podpůrné evidence, které jsou dostupné on-line. Zjistili jsme, že i v těchto krizových situacích lze pracovat a vykonávat některé činnosti v rámci home office.

Došlo také ke zmapování všech dostupných čistících prostředků, kterých máme dostatek, a to na několik let. Vnímali jsme také zájem okolí, kdy jsme dostali různé praktické a pro tuto dobu žádoucí dary – roušky, dezinfekci.

Ester Savková, vedoucí azylového domu a noclehárny

Rekonstrukce Azylového domu Elim

V současné době se potýkáme s neplánovanými výdaji ve výši 2 000 000 Kč. Po odkrytí střechy jsme zjistili několik zásadních problémů, s nimiž se v projektu nepočítalo. Jedná se o velkou finanční částku, která, která nebyla zahrnuta v rozpočtu. Budeme vděční za jakoukoliv finanční podporu. Svůj dar můžete zaslat na číslo účtu 2700485191/2010. Do zprávy pro příjemce napište dar na rekonstrukci a své jméno. Děkujeme

Pozvání na akci Nemít domov

Zveme Vás na akci Nemít domov, kterou pořádáme ve spolupráci s Azylovým domem pro ženy a matky s dětmi o.p.s. V úterý 8. září se na Dolním náměstí ve Vsetíně uskuteční Den s armádou. V tento den budete mít možnost vidět ukázkou vojenského vybavení, ukázkou sebeobrany a prohlédnout si nabídku našich služeb.

Ve čtvrtek 10. září se v kině Vatra ve Vsetíně uskuteční vernisáž k výstavě Nemít domov, kde budou k vidění výrobky a fotografie našich klientů.

Témata k modlitbám

Denní centrum a Terénní služba Elim

- Za to, abychom mohli nadále poskytovat vhodnou pomoc lidem, kteří ji potřebují.
- Za to, aby neopadl zájem klientů o čtení Bible.
- Za dostatek finančních prostředků na zajištění provozu služeb.

Azylový dům a Noclehárna Elim

- Za vytrvalost u klientů v udržení změny a také vůli ke změně.
- Aby zaměstnanci byli dobrým příkladem a svým životem ukazovali na Ježíše Krista.
- Za moudrost jak jednat s klienty, aby se zařadili znovu do společnosti. Našli si práci a bydlení.
- Za dostatek financí na rekonstrukci Azylového domu Elim.
- Za zdárný průběh celé rekonstrukce.

Sociální rehabilitace Elim

- Za odvahu bořit zažitě představy a předsudky.
- Za moudrost a vedení v každodenních kontaktech s klienty.
- Za naše klienty, aby i oni měli odvahu vstupovat do nových věcí.
- Za pracovníky, abychom dokázali pracovat s láskou v jednotě a vzájemném porozumění ku prospěchu našich klientů.

Denní centrum a Noclehárna Rožnov

- Za dobré nastavení obou služeb tak, aby co nejlépe plnily svou funkci.
- Za pracovníky, aby měli moudrost k vedení všech našich klientů, ať jsme pro ně dobrými partnery při restartu.

Zpravodaj Elimu

červenec – září 2020

Slovo úvodem

Vážení přátelé a příznivci organizace Elim Vsetín. Přinášíme Vám další vydání našeho zpravodaje, ve kterém Vás chceme informovat o dění v organizaci a zároveň přinést náměty k modlitbám.

Tak jako celá společnost i naše organizace se pomalu vrací do běžného provozu. I my jsme museli reagovat na vzniklou situaci, zaváděli stanovená opatření, snažili se udržet provoz našich služeb a pomáhat tak našim klientům přežít pro ně velmi nepříjemnou dobu. Jsem rád, že se nám to podařilo. Kapacita našich služeb pro lidi bez domova byla celou dobu naplněna na maximum, což představovalo pro naše zaměstnance vysoké pracovní nasazení. I v době nejtěžších opatření stále navštěvovali klienty v terénu, poskytovali ubytování a noclehy, hygienické zázemí, potravinovou i jinou materiální pomoc (např. jsme šili roušky, které jsme pak rozdali našim klientům) a hlavně osobní i telefonickou podporu. Bylo to období velkých improvizací, bleskových reakcí, změn a často i velké odvahy. Proto bych všem pracovníkům chtěl i touto cestou vzdát hold a velmi za jejich práci poděkovat. Kvůli tomu od posledního zpravodaje uplynulo více času, než jsme si přáli.

Mám radost z toho, že přes celou tuto dobu se nám podařilo udržet v chodu rekonstrukci azylového domu. Pokud jste v tomto období jeli či šli kolem, mohli jste vidět, jak celý objekt obepíná lešení, postupně mizí krytina a části střechy, nahrazují ji nové krovy a probíhají další stavební práce. Rekonstrukce starého domu přináší vždycky nějaká překvapení

a pro nás to nebyla překvapení moc příjemná. Po odkrytí střechy jsme zjistili několik zásadních problémů, s nimiž se v projektu nepočítalo. Jejich odstranění bylo nutné pro zdárné dokončení rekonstrukce. Z tohoto důvodu se navýšila cena rekonstrukce o cca 2 milióny korun, které budeme muset zajistit. Věřím, že i přes toto navýšení má Bůh pro nás připraveno řešení a že to má ve svých rukou, jak zaslíbil. Pokud byste nám mohli s financováním pomoci, budeme rádi. Již před započítáním prací jsme mohli prožít Boží vedení a požehnání ohledně zajištění předfinancování. V prosinci 2019 jsme předpokládali, že nám zajištění půjček bude trvat alespoň do července či srpna 2020. Ale již na začátku února 2020 jsme měli závazné přísliby či smlouvy na téměř

celou potřebnou částku, a to jsme teprve začínali stavět. Vnímali jsme to jako obrovské požehnání a zázrak. Prožívali jsme velkou vděčnost Bohu, že to takto mohlo být zajištěno. To jsme ještě nevěděli, co nás čeká za cca měsíc a půl. Parálza ohledně pandemie, nouzový stav... Až tehdy jsme pochopili, jak nás Bůh hezky vedl a otevíral předem cesty (v něž jsme ani nedoufali) v ten pravý čas.

Děkuji Vám všem, kteří jste na nás vtě nelehké době mysleli, zajímali se a podporovali nás modlitbou, ale i praktickou pomocí. Velmi si Vaší pomoci a zájmu vážíme.

Miroslav Ildža, ředitel Elim Vsetín, o.p.s.

Čas korony bez koruny v Hooligans Church tak trochu na PUNK

Milí přátelé, podporovatelé a modlitebníci, v rámci tohoto zpravodaje se i já chci svými podělit o to, co jsme mohli v Hooligans Church prožívat během koronakrizy, během těchto různých nejistých dní a omezení.

Hned na začátku chci vyjádřit velkou vděčnost a chválu našemu Pánu Bohu, Pánu Ježíši Kristu, který nás po celou tuto dobu ochránil od nakažení se tímto virem, a to jak nás lidi, kteří sloužíme, tak i ty, kteří přicházeli. Člověk si to tak nějak ani neuvědomuje, ale velmi mě dojala reakce jedné z pravidelných účastnic setkání HCh, starší paní, která na jednom z posledních setkání vyjádřila, že chce poděkovat Pánu Bohu za jeho ochranu, že se nikdo nenakazil. Je nádherné, když nám tito lidé připomínají nutnost být vděčný, nám, kteří někdy bereme věci tak automaticky, a přitom jsou to zázraky darované živým Bohem.

Koronakrizi jsme prožili tak trochu na PUNK. Dalo by se říct, že HCh je místem, které vzniklo díky lidem uznávajícím tento životní styl – žít na punk, ale jak se vyjádřila jedna hardrocková kapela, obsazená s Kristem žijícími lidmi, nejen Punk is not Death, ale Jesus is not Death!

Byli jsme tak trochu hrdí na to, že když přišlo nařízení a musela se na čas ukončit všechna setkávání církví a shromáždění, my jsme byli asi poslední „církví“ ve městě, která se ve „sklepě“ Denního centra scházela. Moje pýcha ale byla konfrontována (a to teď

nemyslím jen negativně) příchodem policie, která však velmi slušně a velmi přívětivě upozornila na to, že nás někdo udal a že je potřeba přehodnotit naše dosavadní plány ohledně těchto setkávání. Na posledním setkání před tímto zákazem se nás sešlo 19, a proto jsme museli najít nový způsob setkávání. Kvůli omezení jsme začali dělat jakoby skupinky. Za týden neprobíhala jen 2 až 3 setkání, ale 6. Během května mohlo přijít na tato setkání asi 45 lidí, kteří měli možnost slyšet čisté, nefalšované Boží slovo a mohli být opět, myslím, v dobrém

konfrontováni s Bohem. V rámci této doby mohlo začít i nové místo setkávání, takže už se nepotkáváme jen s lidmi v Denním centru, ale i na jedné ze vsetínských ubytoven, která slouží lidem, kteří často opravdu opravdu jediné, co mají, je jen střecha nad hlavou, jinak nic.

Toto nové místo vzniklo i tím, že navždy odešla jedna u ubytovaných a její přátelé, blízcí a spolubydlíci byli samozřejmě touto ztrátou velice zasaženi. I díky tomuto Pán Bůh otevřel nové dveře, nové místo pro čtení Jeho slova, společné setkávání, povídání, modlitby a hledání Jeho, živého Boha.

Mám velkou radost, že i díky tomuto úplně novému místu se jeden člověk, mám teda velkou naději, smířil s Bohem a pravidelně

se modlí a čteme spolu Bibli. Dalšího obyvatele této ubytovny to vrátilo zpět k Ježíši, a tak mě často velmi mile překvapí svými postřehy, velmi silně související s probíraným tématem a životem s Ježíšem. Zároveň ale musím napsat, že mě mrzí, že kvůli koronaviru jsme museli velmi rychle, asi tak jak jsme začali, tak i přestat dělat čtení s našimi lidmi, kteří jsou hospitalizováni v nemocnici. V důsledku toho, že byl zákaz návštěv, jsem se za celou dobu nedostal za lidmi, kteří by jistě měli zájem se setkávat. Radost mám ale i z toho,

že Pán Bůh viditelně pracuje s některými jedinci. Člověk, který mi pravidelně pomáhal, byl velmi ochotný a snažil se být dostupný v pomoci, se po pár týdnech rozhodl, že nastoupí léčbu závislosti na alkoholu a už je tam víc než měsíc. Zároveň mi na jednom z posledních setkání udělala velkou radost návštěva jiného mladého chlapa, který po několika měsících přijel na dovolenku z křesťanské komunity, kde se s Boží pomocí léčí ze závislosti na alkoholu.

Někdy je velmi těžké vidět ovoce na stromech, které jsou mladé, nebo je teprve jaro! Ovoce na nich sice není, ale něco uvnitř už roste, a to díky živému Bohu, který vše stvořil a má s každým z nás svůj záměr. Obrovskou pomocí jsou mi slova chvály, kterou si v posledních dnech stále často pouštím. „Aj keď to vždy necítim, ty konáš, aj keď to vždy nevidím, ty konáš, ja to viem, že ty to nevzdáš, áno, viem, nikdy to nevzdáš!“

Přátelé, děkuji vám za vaši podporu a modlitby a zároveň se těším na to, do čeho ještě v rámci praktické, duchovní a modlitební podpory společně půjdeme.

Než se rozloučím, dovolte mi ještě tento článek věnovat hrdinům HCh, a to Honzovi, Lukymu, Davidovi, Vapnovi, Hruškovi a Zdeničce.

S pozdravem za Hooligans Church Marek Mefo Húšť

Z Denního centra Elim

Jsem rád, že jsme i během uplynulých měsíců, které byly pro mnohé lidi, profese a služby velmi náročné, mohli poskytovat služby terénní práce a denního centra v podstatě bez omezení, tedy vyjma jistých omezení, které vyplývaly ze zvýšených hygienických nároků z důvodu prevence nákazy koronavirem.

Zatímco úřady a jiné veřejné instituce byly v tomto období pro veřejnost prakticky uzavřeny a i pohyb venku byl pro naše klienty velmi problematický, v denním centru mohli lidé z ulice najít zázemí a mohli využívat služby tak, jak tomu byli doposud zvyklí.

V terénu i v centru jsme tento čas využívali k hygienické osvětě, k rozdávání roušek (za něž zpětně děkujeme a které bychom bez pomoci mnohých z vás neměli v prvních dnech opatření vůbec k dispozici) a také ke standardní sociální práci, která se ovšem musela přizpůsobit novým podmínkám. Jednou z pozitivních věcí, které (alespoň na čas) přinesl koronavirus, bylo všeobecné zjištění, že mnohé věci, které se zdály být neodmyslitelné, najednou nejsou potřeba a naopak spousta věcí, které byly nemyslitelné, najednou bez problému jdou udělat.

Mimořádná opatření například do určité míry snížila administrativu a ze strany úřadů se snížily nároky a požadavky při vyřizování různých záležitostí. Zatímco dříve bylo nutné s klientem čekat ve frontě na úřadě, vyjednávat s ne vždy ochotnými úředníky a dokladat spousty papírů, v rámci nouzových opatření stačilo obvykle vyplnit formuláře a hodit je do schránky umístěné před budovou úřadu. Ušetřili jsme tak hodně času a nervů a vše šlo většinou hladce. Jednání probíhalo mailem či telefonicky. Další pozitivní věcí byla otázka hygieny, kdy jsme jako služba i jako jednotlivci byli nuceni dodržovat přísná opatření, která však zároveň přinesla určité návyky, jež nejsou na škodu i za normálního provozu.

V současnosti se pomalu vracíme k normálu (snad ne jenom na čas), takže jsme rádi, že jsme tuto krizi mohli ve zdraví přečkat a že jsme i během ní mohli být pro naše klienty „oázou Elim“, tak jak o to vždy usilujeme. Díky Bohu.

Oldřich Unar, vedoucí denního centra a terénní práce

Jak jsme přežili „Koronu pohromu“ v Rožnově pod Radhoštěm.

V době koronaviru jsme neztratily naši víru.

Dělaly jsme, co jsme mohly, klienti nám také hodně pomohli.

Respektovali, co bylo třeba, nejsou to žádná dřeva.

Nosili roušky skoro až po čelo a některým to i slušelo.

Při vstupu vždy teplota měřena, málokomu vyšší naměřena.

V jedné ruce alkotester, v druhé teploměr, někdy jsme si spletli směr.

Alkotester na čelo a teploměr do pusy, to už byly bonusy.

Klienti se řehtali a vtipky na nás dělali. Posléze hned do koupelny umýt ruce a vzápětí dezinfekce.

Nikdo s ničím neměl problém, brali to vše v dobrém.

Při takové situaci byli v pohodě i tací, co rádi okolo všeho nadělají plno orací.

Všem klientům patří díky, za usnadnění naší práce z této extrémní situace.

V této době koronavirové je třeba vzpomenout i sponzory a dárcy, neboť bez nich by to nebyla dobrá práce.

Děkujeme šičkám roušek, kterým bych poslala slivovicové doušek. Pekárna Arete nám v této době poskytla repete.

Klientů chodilo víc a více a nechtěli chodit na ulice.

Doufejme, že vše brzy skončí a tímto se s Vámi loučí kolektiv DC a NC Rožnov pod Radhoštěm.

Krátká zpráva ze sociální rehabilitace.

Piši tento článek, jako jakési ohlédnutí za uplynulým obdobím, které bylo pro nás všechnym něčím novým s čímž jsme se ještě nesetkali a pokud Pán Bůh dá, tak se už s pandemií virové choroby COVID-19 pomalu rozloučíme.

Sociální rehabilitace se na počátku pandemie přetrafovala na „šicí dílnu“ ☺. Ze dne na den jsme přišli o klienty, návazné služby se izolovaly vůči okolnímu světu a jejich (i naši) klienti zůstali uzavřeni ve svých domovech. Většina ostatních klientů zůstala doma, pochopitelně měli obavy o sebe a zdraví svých blízkých. V počátku nákazy bylo potřeba v krátkém čase vyrobit ochranné roušky a tak jsme začali. První vyrobené roušky jsme distribuovali našim vlastním klientům a poté také ostatním službám Elimu.

Dalšími odběrateli byli Domov pro seniory Jasenka, terénní pečovatelská služba Letokruhy, Chráněné bydlení Rokytnice, týdenní stacionář Domov Jitka a firma Zásobování teplem Vsetín, která nám za vyrobené roušky darovala dva bezkontaktní teploměry v hodnotě cca 5.500,- Kč. Celkem jsme vyrobili přes 800 kusů ochranných roušek. Naše klienty jsme podporovali telefonicky, byli jsme s nimi často v denním telefonickém kontaktu. Dále distribucí materiálu na vyrábění v jejich domácích podmínkách (někteří klienti, zde měli nedodělané výrobky, které si doma dodělali). Uskutečnili jsme několik návštěv u našich klientů ve venkovním prostředí s procházkou.

Dále jsme realizovali nákupy základních potravin. Snažili jsme se být našim klientům v tomto období oporou a pomáhali jim tuto situaci lépe zvládat.

Od měsíce května jsme postupně ve větší míře začali realizovat individuální schůzky s klienty a od června i skupinové aktivity v ambulanci.

Tak to je jen pár informací z naší služby a přejeme všem krásné léto, již bez roušek ☺.

Petr Matěj, vedoucí sociální rehabilitace